

عنوان مقاله:

توسعه اجتماع پذیری فضاهای عمومی سبز شهری از طریق کاربریست معیارهای مردم گرایی در طراحی

محل انتشار:

دومین کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

راحله رحیمی - کارشناس ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور

اکرم خلیلی - استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی استان مازندران، واحد نور

سیامک نیری فلاح - استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی استان مازندران، واحد نور

خلاصه مقاله:

شهرها به عنوان بستر تامین نیازهای روحی و ذهنی شهروندان، جزیی جدایی ناپذیر از زندگی روزانه ی انسان محسوب می شود. در این میان، مقوله ی فضاهای سبز شهری به عنوان در برگیرنده هدف های انسانی و تعاملات اجتماعی میان مردم با یکدیگر و مردم با شهر، از مهم ترین مباحث شکل دهنده هویت و شکل شهر به شمار می رود. بدین معنا که به نسبت فرصت های جذاب تر و در دسترس تر برای لذت بردن از فضاهای سبز عمومی در یک شهر، جامعه از سطح مشارکت اجتماعی بیشتری برخوردار خواهد بود. این فرصتی است که فضاهای عمومی سبز شهری برای حضور همه اقشار جامعه، دیدن و دیده شدن، آشنا شدن و استفاده های مفید از طبیعت فراهم می آورد. این پژوهش با ماهیت نظری کاربردی، رویکرد کیفی و راهبرد تطبیقی و با هدف شناسایی معیارهای مردم گرایی در طراحی فضاهای عمومی سبز شهری جهت توسعه اجتماع پذیری طراحی گردیده است. نتایج حاصل از تحلیل داده ها نشان می دهد که ابعاد سه گانه کالبدی، اجتماعی و فعالیتی شامل مولفه ها و معیارهای گوناگون قابل کاربریست در فضاهای سبز عمومی شهری بوده که برای هرکدام راهبرد عملی پیشنهادی برای ارتقاء اجتماع پذیری ارائه گردیده است

کلمات کلیدی:

فضای عمومی سبز شهری، تعاملات اجتماعی، معماری مردم گرا، اجتماع پذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1021212>

